

nødig Fradrag og benytter saaledes ikke dette Middel til at tilskynde til fuldgod Levering.

En af Manglerne ved det hidtil anvendte Fradragssystem er i øvrigt, at saadanne Fradrag, der f. Eks. af Eksportører maatte blive gjort over for Samlere, Købmænd og Brugsforeninger, kun i ringe Grad føres tilbage til Producenterne. Dette medfører, at de Producenter, der leverer fuldgode Æg, maa betale for de daarlige Producenter, og at Fradraget mister sin opdragende Betydning.

Naar man nu foreslaar, at det paabydes, at der over for alle sekunda Æg skal foretages Fradrag af bestemt Størrelse, og at Forhandlere skal føre Underprisen tilbage til Producenterne, maa man selvfølgelig ogsaa foreslaa et Forbud mod, at Bestemmelsen omgaas ved, at der af Konkurrencehensyn ydes en Erstatning for de skete Fradrag, f. Eks. ved et Tillæg til Prisen for de prima Æg. Om fornødent maa Landbrugsministeren kunne paabyde, at de enkelte Forhandlere ikke maa betale en højere Pris til nogle Producenter end til andre, men at Prisen skal være den samme til de Producenter, der afleverer Æg til dem. I Nordirland er man gaaet saa vidt, at den Pris, der skal betales for prima Æg, fastsættes ugentligt af Landbrugsministeriet, og højere Pris maa ikke betales. Saa vidtgaaende Bestemmelser foreslaas ikke, men ved Anvendelse af den foreslaaede Bemyndigelse vil enhver kunne bestemme, hvilken Pris han vil betale, blot han betaler samme Pris til alle.

Til Gennemførelse af Bestemmelserne om Fradraget er det nødvendigt, at de enkelte Producenters Æg kan skelnes fra hverandre, og Ministeren foreslaas derfor bemyndiget til at fastsætte Bestemmelser om Kendtegning af Leveringerne fra de enkelte Producenter. Som bekendt anvendes der her i Landet allerede i udstrakt Grad Producentstempling af de enkelte Æg. Man tænker sig dog ikke saadan Mærkning paabudt, men vil aabne Mulighed for, at ogsaa andre Veje, der muligvis efter Omstændighederne vil vise sig mere praktiske, kan anvendes. Store Producenter maa kunne levere i egne, mærkede Kasser, saaledes at Mærkning af de enkelte Æg ikke er paakrævet, og man kan ogsaa tænke sig anvendt det System, der benyttes i Nordirland, hvor Æggene fra de enkelte Producenter lægges adskilt i Samlerkasserne og kendetegnes ved en Formular, hvori angives Producentens Navn og Adresse og Mængden af de af ham leverede Æg.

Det maa overlades Ministeren at fastsætte, hvad der skal forstaas ved „friske“ Æg og ved sekunda eller ringere Æg. Disse Begreber kan nemlig ikke en Gang for alle lægges fast, idet Forstaaelsen paa forskellige Punkter kan ændre sig med Tiden.

Kontrollen med alle disse Forhold er forbundet med væsentlige Vanskeligheder. En første Betingelse for at føre Kontrol er, at man kender dem, der skal kontrolleres. Man maa derfor kræve, at de anmelder sig til Kontrol. Naar man dernæst foreslaar, at Autorisation kan meddeles, er det ogsaa af kontrolmæssige Aarsager. I Autorisationen kan indsættes de Betingelser, der skønnes fornødne for den vedkommende Kategori af Ægopkøbere. Det er dernæst rimeligt, at disse Opkøbere gennem en aarlig Afgift betaler deres Bidrag til Kontrollen, og man faar ogsaa derigennem Rede paa, hvilke Opkøbere der aarligt gaar fra. Uden aarlig Afgift vil mange Autorisationer, der ikke benyttes, blive holdt løbende.

Som Aarsag til Levering af Æg, der er forringet i Kvalitet, er tidligere nævnt Spekulation i Prisstigning. Det er nu saaledes, at der hver Torsdag fastsættes en Pris, der i den kommende Uge, regnet fra Fredag til Torsdag, vil blive betalt af Eksportørerne. Dette har medført, at mange Producenter og Opkøbere afventer Noteringen, før de leverer deres Æg, og at Æg holdes tilbage i Tilfælde af Noteringsopgang. Forholdet har ogsaa den Ulempe, at Æggene ankommer saa sent til Pakkerierne, at disses Arbejde bliver meget forceret, hvilket er til Skade for Arbejdet med Lysning og Sortering af Æggene. Det er derfor foreslaaet, at Ministeren kan forbyde, at Æg leveres af, henholdsvis modtages fra Producenter inden for visse Tidsrum, og det vil af Bilag I ses, at Udvalget f. Eks. har tænkt sig, at det i Tiden fra Onsdag Middag til Fredag Morgen skal være forbudt at opkøbe Æg. Selvfølgelig maa det samtidig paabydes Opkøberne inden en vis Frist at aflevere de af dem opkøbte Æg.

Til § 2.

De i Stykkerne 1. og 2. foreslaaede Bestemmelser er kun en nøjere Udformning af Bestemmelsen i den gældende Lov om, at Æggene skal være friske, medmindre de sælges under anden Betegnelse. Medens man imidlertid tidligere nøjedes med Mærkning af Emballagen, hvorved Bestemmelsen kun fik Betydning i en gros Handelen, er det Tanken nu at paabyde, at hvert enkelt Æg skal mærkes, hvorved ogsaa opnaas, at f. Eks. Æg, der een Gang er frasorteret som sekunda, ikke senere kan sælges som prima.